

شاگردان ویلاش بواش آماده بازگشت به اروپا اوج گیری ماری با جان هفتم پایت

گزارش

یک ضرب المثل قدیمی می گوید «گرچه ۷ جان دارد». شاید این ضرب المثل کاملاً درست نباشد اما قطعاً هیچ چیز مثل این ضرب المثل نمی تواند برای توصیف دوران بازیگری دیمیتری پاپت کاربرد داشته باشد. از درگیری اش با بلیز متویدی در سنت اتین و متعاقب آن اولین بازی اش برای تیم ملی فرانسه و جدایی اش به مقصد لیل برای ایفای نقش به عنوان یک جانشین ایده آل برای ادن آزار تا اولین دوره بازیگری اش در ماری که اغواگرانه بود اما در نهایت منجر به حضوری شوم در وستهم شد، همگی فرار و نشیب هایی بودند که با دوران بازیگری این هافبک فرانسوی گره خورد اما هیچ کدام شان هرگز نتوانستند بازیکنی که به اعتقاد خیلی هایک مهره سوخته و تمام شده بود را تسلیم و از ادامه تلاش برای رسیدن به جایگاهی که آن را حق خود می داند، باز دارد. بعد از آنکه فرصت همراهی تیم ملی فرانسه برای اوج زدن دست داد، به نظر می رسد که حرفه مصدومیت در فینال لیگ اروپا از دست داد، به نظر می رسد که حرفه پایت دیگری به آخر خط رسیده است. او که در فصل منتهی به جام جهانی در تمامی رقابت ها ۲۳ پاس گل داده بود، در فصل گذشته کمتر از یک سوم آن تعداد، برای هم تیمی هایش موقعیت گلزنی ساخت و فصل جاری که شروع شد، او نزدیک به ۱۱ ماه بود در لوشامپیونا هیچ گلی به ثمر نرسانده بود. مصدومیت های مختلف تأثیر غیر قابل انکاری در کاهش کارآمدی پایت طی فصل گذشته داشتند و در همین حال پررنگ تر شدن نقش فلوریان توون و تبدیل شدن او به نقطه ثقل حرکات هجومی تیم هم به نوبه خود، بیش از پیش باعث محو شدن پایت و دیده نشدن این بازیکن ۳۲ ساله در ترکیب ماری شده بود. امسال هم به نظر می رسد که داستانی مشابه برای پایت رخ خواهد داد. او اگرچه یکی دو گل برای تیمش به ثمر رساند اما اخراجش در بازی مقابل مونا بولیه به خاطر ارتکاب خطایی ناعاقلانه که محرومیتی ۴ جلسه ای هم برایش در پی داشت، علاوه بر ابعاد فنی عملکرد این بازیکن فرانسوی، شایستگی اخلاقی او برای حضور در ترکیب اصلی ماری را هم زیر سؤال برد. چیزی که این حرکت پایت را بیش از پیش غیر قابل قبول جلوه می داد، جایگاه او به عنوان دریافت کننده بالاترین حقوق در تیم و تکیه گاه دیگر بازیکنان تیم بود. از همه بدتر اینکه محرومیت پایت در زمان غیبت توون رخ داد که اوضاع ماری را بیچیده تر می کرد اما انگار این مجازات سنگین تأثیر خودش را روی پایت گذاشته است. از بخت بد پایت، اولین بازی او برای ماری پس از پایان محرومیت ۴ جلسه ای اش بازی معروف لوکلاسیک فرانسه مقابل پاری سن ژرمن بود. آن بازی را پارسی ها قاطعانه و با نتیجه ۴ بر صفر بردند. در آن مصاف پایت چیز خاصی نشان نداد اما هم تیمی هایش حتی ضعیف تر از او ظاهر شدند. با این حال آن شکست به جای آنکه به سر آغاز یک سقوط برای ماری تبدیل شود و گواهی ضعف بازیکنان این تیم بخصوص در فاز هجومی باشد، به یک نقطه عطف برای نتایج این تیم مبدل شد. آن بازی تا الان آخرین باری بوده که تیم تحت هدایت آندره ویلاش بواش در لوشامپیونا باخته و از آن زمان تا کنون هم پایت به مهره های تأثیرگذار تبدیل شده است که در آستانه سی و سه سالگی، اگر نگویم الان در اوج دوران بازیگری اش قرار دارد، به جرأت می توانیم ادعا کنیم که یکی از بهترین مقاطع حرفه اش را سپری می کند. صرف نظر از ستاره های پاری سن ژرمن، اگر بخواهیم یکی را به عنوان رقیب ویسام بن یدر از موناکو و موسی دمبله از لیون به عنوان بهترین بازیکنان هجومی لیگ دسته اول فرانسه در فصل جاری معرفی کنیم، بدون شک آن شخص پایت است. شش تا از هشت گل پایت در لوشامپیونا تا این مقطع از فصل جاری (بهترین آمار گلزنی او در یک فصل از لیگ یک فرانسه ۱۳ گلی است که در سنت اتین نزدیک به یک دهه پیش به ثبت رساند) از زمانی که او به آمادگی کامل برگشته، به ثمر رسیده است. ماری اکنون در دره دوم جدول، فاصله ۹ امتیازی با تیم چهارم جدول دارد و هر هفته که می گذرد بازگشتش به لیگ قهرمانان محتمل تر به نظر می رسد. اگرچه کار ماری هنوز تمام نشده است و این تیم امشب در جام حذفی فرانسه میهمان لیون است و یکشنبه هفته پیش رو هم باید با لیل رده چهارمی روبه رو شود.

منبع: گاردین

تاتنهام مورینیو؛ نتیجه گرا و غیر جذاب آیا هنوز آقای خاص هستی؟

یادداشت

ایان دارک

روژه مورینیو؛ جادوگر یا غلوشده؟ آقای خاص یا ناکام تمام عیار؟ موفقیت یا عدم موفقیت او در تاتنهام می تواند نتیجه برخی بحث ها را مشخص کند. در هر حال او مری است که بیشترین بحث ها در دنیا درباره اش می شود و البته خودش هم این موضوع را دوست دارد. مورینیو پس از دوران نه چندان درخشان در منچستر یونایتد، مدتی دور از مربیگری بود و به نظر می رسد باری هایش شارژ شده است اما می توان دریافت که او دلش برای حضور روی صحنه و بحث و جدل همیشگی با رسانه ها تنگ شده بود. حالا کار به جایی رسیده که شهرت او به عنوان «برنده همیشگی» نیاز به بررسی دارد. شاید او باید ثابت کند که دوره اش نگذشته است و اینطور نیست که تاکتیک های نهانجامی یورگن کلوپ و یپ گواردیو باعث شده باشند روش های او منسوخ شده باشد. مورینیو بی تردید ناکامی را رد و به افتخارات پر شمارش اشاره خواهد کرد. از جمله فتح لیگ قهرمانان در سال های ۲۰۰۴ و ۲۰۱۰ و هشت بار هم قهرمانی در لیگ در چهار کشور متفاوت. او ۲۰ بار جام های مختلف را بالای سر برده است. او همچنین شاید به اولین قهرمانی اش در چلسی در فصل ۰۵-۲۰۰۴ اشاره کند؛ تیمی که دوبال جذاب داشت؛ آرنین روبین و دامین داف. او ممکن است بگوید که رئال مادرید با او در هر سه فصل حضورش در سانتیاگو برنابئو بیش از ۱۰۰ گل در لیگ زد، اما یک دهه و نیم از آن روزهای خیره کننده در استمفورد بریج گذشته و آیا او تبدیل به دیناسوری بد اخلاق شده است؟ در ماه عسل با تاتنهام به نظر می رسد مورینیو تلاش می کند از خود شخصیتی باحال نشان دهد، از جنجال پرهیز کند و حتی به سراغ دیپلماسی برود، اما او اخیراً نشان داده دوباره همان فردی شده که از دست همه چیز غر می زند. نتایج خیلی خوب بوده و او در لیگ برتر هفت پیروزی، چهار شکست و دو تساوی را تجربه کرده است. تاتنهام هنگام آمدن او در رده چهارم بود اما حالا به رده ششم صعود کرده و چهار امتیاز تا جایگاه راهیابی به لیگ قهرمانان فاصله دارد. صحبت لیگ قهرمانان شد؛ بازی با آربی لایبزیگ در مرحله یک هشتم نهایی هم در هفته بعد برگزار خواهد شد.

او همه این دستاوردها را در حالی داشته که هری کین، بهترین گلزن تیم، از ابتدای سال نو میلادی غایب بوده و کریستین اریکسن هم به اینتر فروخته شده است. تاتنهام چند غایب هم داشته، از جمله موسی سیسوکو مصدوم. پس چرا نباید دنیای جدید مورینیو در شمال لندن را دوست داشت؟ مسأله این است که هنگام تماشای بازی تاتنهام، درمی یابیم پیشرفت خاصی رخ نداده است. پیروزی های اخیر برابر منچستر یونایتد در لیگ برتر و ساوتهمپتون در جام حذفی در حالی به دست آمد که تاتنهام در بیشتر دقایق مسابقه ضعیف تر از حریف بود. تاتنهام انگار همچنان درگیر بیماری است که در اواخر دوران مورینیو پوچتینو دچارش شد. می توان گفت بالا آمدن تاتنهام در جدول بیشتر به دلیل نمایش های پرفراز و نشیب چلسی و منچستر یونایتد بوده است اما اگر در پایان این فصل دشوار، مورینیو تیمش را به لیگ قهرمانان برساند، اینکه چه شد آنها به این رده رسیدند برای هواداران مهم نخواهد بود.

شاید مورینیو بتواند با فتح جام حذفی، تاتنهام را سرانجام قهرمان یک جام کند. آنها در دور پنجم در خانه مقابل نورویج بازی دارند اما آیا در بلندمدت روش عمل گرایانه مورینیو به کار باشگاهی می آید که به ماجراجویی افتخار می کند؟ به دنی بلنچ فلاور، کلیف جونز و جیمی گریوز فکر کنید و همینطور به گلن هادل، پل گاسکوین، داوید ژنولا و گرت بیل. تیم منچستر یونایتد با مورینیو جذاب بازی نمی کرد، هر چند که او با این تیم به رده دوم جدول رسید. یونایتد حاضر است این فصل هم غیر جذاب باشد اما فصل را در رده دوم به پایان برساند. او با یونایتد فاتح جام اتحادیه و لیگ اروپا هم شد.

آیا او می تواند تاتنهام را تیمی جذاب کند؟ تا حالا اینطور نبوده اما پوچتینو تیمی جذاب ساخت و با آن به فینال لیگ قهرمانان هم رسید. طرفداران تاتنهام توقع دارند تیم شان زیبا و سرگرم کننده بازی کند و گل های فراوانی بزند. پس مورینیو اگر همان بازی های ملالت بار یونایتد را تکرار کند، در این باشگاه دوام نمی آورد. او تحت فشار است تا ثابت کند به نسخه دومش رسیده است. کمتر کسی تردید دارد که او واقعا «آقای خاص» بود اما دوران حضورش در تاتنهام نشان خواهد داد که آیا او همچنان شایسته این لقب است یا نه.

منبع: ESPN

جدول لیگ برتر

ردیف	تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	امتیاز
۱	لیورپول	۲۵	۲۴	۱	-	۷۳
۲	منچستر سیتی	۲۵	۱۶	۳	۶	۵۱
۳	لستر سیتی	۲۵	۱۵	۴	۶	۴۹
۴	چلسی	۲۵	۱۲	۵	۸	۴۱
۵	شفیلد یونایتد	۲۶	۱۰	۹	۷	۳۹
۶	تاتنهام	۲۵	۱۰	۷	۸	۳۷
۷	اورتون	۲۶	۱۰	۶	۱۰	۳۶
۸	منچستر یونایتد	۲۵	۹	۸	۸	۳۵
۹	ولورهمپتون	۲۵	۸	۱۱	۶	۳۵
۱۰	آرسنال	۲۵	۶	۱۳	۶	۳۱
۱۱	برنلی	۲۵	۹	۴	۱۲	۳۱
۱۲	نیوکاسل	۲۵	۸	۷	۱۰	۳۱
۱۳	ساوتهمپتون	۲۵	۹	۴	۱۲	۳۱
۱۴	کریستال پالاس	۲۶	۷	۹	۱۰	۳۰
۱۵	برایتون	۲۶	۶	۹	۱۱	۲۷
۱۶	بورنموث	۲۶	۷	۵	۱۴	۲۶
۱۷	استون ویلا	۲۵	۷	۴	۱۴	۲۵
۱۸	وستهم	۲۵	۶	۶	۱۳	۲۴
۱۹	واتفورد	۲۶	۵	۹	۱۲	۲۴
۲۰	نوریچ	۲۵	۴	۶	۱۵	۱۸

جدول گلزنان

۱۷	واردی (لستر سیتی)
۱۶	آگوئرو (منچستر سیتی)
۱۴	صلاح (لیورپول)، اینگز (ساوتهمپتون) او بامبانگ (آرسنال)، رشفورد (منچستر یونایتد)

لالیگا

ردیف	تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	امتیاز
۱	رئال مادرید	۲۳	۱۵	۷	۱	۵۲
۲	بارسلونا	۲۳	۱۵	۴	۴	۴۹
۳	ختافه	۲۳	۱۲	۶	۵	۴۲
۴	اتلتیکو مادرید	۲۳	۱۰	۹	۴	۳۹
۵	سویا	۲۳	۱۱	۶	۶	۳۹
۶	رئال سوسیداد	۲۳	۱۱	۴	۸	۳۷
۷	والنسیا	۲۳	۱۰	۷	۶	۳۷
۸	ویارئال	۲۳	۱۰	۵	۸	۳۵
۹	اتلتیک بلبلیانو	۲۳	۷	۱۰	۶	۳۱
۱۰	گرانادا	۲۳	۹	۳	۱۱	۳۰
۱۱	لوانته	۲۳	۹	۲	۱۲	۲۹
۱۲	اوساسونا	۲۳	۶	۱۰	۷	۲۸
۱۳	رئال بتیس	۲۳	۷	۷	۹	۲۸
۱۴	آلاوس	۲۳	۷	۶	۱۰	۲۷
۱۵	وایادولید	۲۳	۵	۱۱	۷	۲۶
۱۶	ایبار	۲۳	۶	۶	۱۱	۲۴
۱۷	سلتاویگو	۲۳	۴	۸	۱۱	۲۰
۱۸	مایورکا	۲۳	۵	۳	۱۵	۱۸
۱۹	لگانس	۲۳	۴	۶	۱۳	۱۸
۲۰	اسپانیول	۲۳	۴	۶	۱۳	۱۸

جدول گلزنان

۱۴	مسی (بارسلونا)
۱۳	بنزما (رئال مادرید)
۱۱	سوارس (بارسلونا)